

28 D'OCTUBRE: VAGA DEL SECTOR PÚBLIC A CATALUNYA

Taula sindical de Catalunya: comunicat unitari dels sindicats convocants

Tenir uns serveis públics dignes i de qualitat és quelcom essencial per a assolir la societat que volem a Catalunya, una societat cohesionada i orientada a reduir i superar les desigualtats socials, especialment aquelles que afecten als sectors més desfavorits, que pateixen la crisi econòmica postpandèmica amb més duresa, la classe treballadora i el conjunt de les classes populars. Sectors com l'ensenyament públic, la sanitat, la justícia, els serveis socials, assistencials, de garantia de rendes, i un llarg etcètera, són fonamentals per a avançar en la transformació que volem per a la nostra societat, i que la majoria de la població reclama, una transformació en un sentit emancipador.

Les persones treballadores del conjunt del sector públic a Catalunya sostenen amb la seva feina diària la qualitat de tots aquests serveis, de vegades en condicions molt adverses, derivades de les polítiques de retallades, privatitzacions i desmantellament progressiu de l'àmbit públic dutes a terme pels diferents governs. Prenent només com a indicador el sector públic de la Generalitat, constatem que una tercera part de les persones treballadores tenen una relació laboral no estable, ja que els seus contractes són d'interinatge o de laborals no fixes, en concret, uns 90.000 del total són treballadores temporals de l'administració pública catalana. La temporalitat els darrers anys ha crescut fins a situar-se al voltant del 30% de la plantilla total, sent la majoria dones que ocupen aquests llocs de treball. La precarietat al sector públic de la Generalitat està altament feminitzada. La situació no és gaire millor, i en alguns casos és fins i tot pitjor, a les nostres administracions locals i en alguns organismes de l'administració general de l'Estat.

La immensa majoria d'aquests llocs de treball precaris estan essent ocupats per personal interí o laboral temporal amb més de 3 anys de serveis prestats i, en molts casos més, fins i tot dècades ocupant de forma provisional una plaça que mai no ha sortit a provisió reglamentària, ni les qui l'ocupen han tingut mai l'oportunitat de consolidar. En ocasions, no pas una, sinó diverses, amb nomenaments o contractes temporals de caràcter successiu, perquè la rotació en el sector públic és molt alta. L'administració pública, i tots els seus organismes depenents, han cronificat durant molts anys la temporalitat sense garantir processos selectius per tal d'estabilitzar convenientment les plantilles.

Les darreres sentències i autos del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) són molt clares en el sentit que cal transposar completament la directiva 1999/70/CE sobre el treball de durada determinada a l'ordenament jurídic intern de l'estat espanyol, per tal de sancionar l'administració incomplidora que hagi comès abus de temporalitat contra les persones treballadores, i dissuadir també convenientment la seva comissió en el futur.

Sentències com la resolució del TJUE del 19 març del 2020, i la jurisprudència posterior d'aquest mateix tribunal, estableixen ben clarament que els actuals processos selectius, de torn lliure i resolució incerta, no es poden considerar com una sanció adequada a l'abus i, per tant, no són cap garantia per tal d'estabilitzar les plantilles; a més d'establir el criteri de tres anys d'interinitat per a considerar que el personal es troba en abus de temporalitat. Els llocs de treball estructurals no haurien de poder ser coberts amb contractes temporals: això és un frau de llei i un abus acreditat per la pròpia justícia d'aquesta Unió Europea, les disposicions de la qual tant els hi agrada seguir fil per randa als diferents governs en altres àmbits que tenen a veure amb retallar els serveis o la protecció social.

Cal sancionar la contractació abusiva, igualant els drets amb qui ostenta la condició estable en el mateix règim jurídic, cal avançar en el reconeixement del caràcter fix de la relació laboral per a qui està ocupant places de caràcter estructural amb contractes o nomenaments temporals. Aquest nou

marc normatiu, necessari per a estabilitzar realment les plantilles, en cap cas pot respondre a la lògica de la proposta presentada pel principal partit del govern espanyol, el PSOE, i negociada amb la burocràcia sindical de les tres centrals estatals majoritàries a la Mesa general de negociació de les administracions públiques: CCOO, UGT i el CSIF. El reial decret llei 14/2021, conegut com a "Icetazo" representa la reedició de la versió més dura i excoient cap a les persones treballadores temporals de les velles formes d'entendre l'"estabilització", ja fracassades en el passat. Una proposta que, si no és substancialment modificada en l'actual tràmit parlamentari com a projecte de llei, implicarà un autèntic ERO d'extinció; l'acomiadament massiu per a milers de persones treballadores del sector públic a Catalunya, que porten molts anys demostrant la seva vàlua als seus centres de treball. Un despropòsit que cal capgirar de manera urgent els propers dies i setmanes.

La "fixesa", aquesta consigna que ha esdevingut tan popular darrerament entre el personal precari del sector públic, ha de ser entesa com l'estabilització del personal interí o laboral temporal, tot modificant la seva situació administrativa per tal d'assolir la seva funcionarització o bé establint contractes/nomenaments fixes fins a la seva extinció per jubilació ordinària. Aquesta cal que sigui la resposta a l'alta temporalitat existent a conseqüència dels acords signats el 2017 i 2018 entre l'anterior Ministre Montoro i els sindicats del règim. Davant d'aquest nou "procés d'estabilització" que es vol posar en marxa amb l'"Icetazo", mitjançant el qual es pretenen convocar ofertes públiques extraordinàries, cal mobilitzar-se per exigir i guanyar un nou dret laboral. El projecte de llei per a la reducció de la temporalitat que s'està tramitant al *Congreso de los Diputados* ha d'acabar recollint aquest nou dret en el seu articulat. Un nou dret que doni el paraigua legal a les diferents administracions públiques per a reconèixer el caràcter fix de la seva relació laboral a qui treballa en frau de llei. Un nou dret per avançar en la millora de les condicions laborals de les persones empleades públiques, tal com recull la nova llei que s'està tramitant al Parlament de Catalunya d'estabilització del sector públic català.

Per tot això, els sindicats sotasignants denunciem el reial decret llei conegut com a "Icetazo": vulnera la normativa i la jurisprudència europea en no establir cap sanció adequada i dissuasòria a l'administració pública per l'abus comès, i no fa altra cosa que castigar al personal abusat, posant en risc la seva continuïtat en el lloc de treball. Demanem la seva derogació immediata. Exigim que la nova llei que s'està tramitant reculli la fixesa com a sanció a l'abus de temporalitat. Per això, en un moment crític on el futur laboral de milers de treballadores està en joc convoquem vaga al sector públic a Catalunya el proper dia 28 d'octubre.

Fem una crida a l'organització d'assemblees per establir una posició clara de rebuig a l'acomiadament massiu que implica l'icetazo. Cal aturar els centres de treball i sortir als carrers per guanyar l'estabilitat dels qui treballen a la pública.

Cap interina al carrer, les que hi són es queden.

Taula sindical de Catalunya:

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)
Confederació Nacional del Treball – Catalunya i Balears (CNT)
Sindicat de Comissions de Base (Co.Bas)
Coordinadora Obrera Sindical (COS)
Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC)
Solidaritat Obrera (SO)

